בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום א', י"ז באלול תשס"ג (14 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **י"ז באלול**, בשנת תרצ"ט(1939-5699), **פרצה מלחמת העולם ה-II** עם פלישת גרמניה לפולין במבצע שנקרא "blitzkrieg" (=מלחמת בזק). כעבור יומיים, הכריזו בריטניה וצרפת מלחמה על גרמניה. ליוו 6 שנות המלחמה שנות שואה וחורבן ליהודי אירופה, ובסיומה החלה שארית הפליטה להגיע ארצה... [תאריכון]

אתמול, **ט"ז באלול**, בשנת תשי"ב (1952-5712) ו- 7 שנים לאחר תום המלחמה, **הסכימה גרמניה המערבית לשלם דמי שילומין** לאותה שארית הפליטה מהחורבן באירופה. עיקרו של ההסכם, שנחתם בצל הפגנות סוערות במדינה: במהלך 12 השנים הבאות תעביר גרמניה המערבית סך של 3.45 מיליארד מארקים כפיצוי על העוול שנגרם לעם היהודי וכהשתתפות בקליטת חצי מיליון פליטים של המשטר הנאצי.
היתה התנגדות רבה בארץ ובקרב יהודי העולם לצעד זה, משום שראו הסכם זה כנסיון של גרמניה לקבל סליחה וכפרה על מעשיה הנפשעים שאין עליהם כפרה. [ישראל 50]

על סמיכות תקופת המלחמה עם תקופת התחייה, ועל השפעותה עלינו עד היום, 64 שנה לאחר תחילת שנות המלחמה והחורבן, המאמר הבא... ['הגיונה של תורה']

החוק האופטי אומר שהשינוי הפתאומי מאור לחושך או מחושך לאור, משפיע על העיניים במידה שהן מאבדות את טווח ראייתן כליל. בן אדם שנכנס למקום אפל בבת אחת צריך לקחת זמן מסויים עד שלפני עיניו יתגלו העצמים הנמצאים במקום. ברגע הראשון הכל מטושטש בלי להבדיל בין הקווים השונים שהחושך מכסה עליהם ומערבבם. רק ההתרגלות האיטית לשינוי מחזירה לעיניים את שליטתן הקודמת. הן מתחילות לברר את העצמים אחד אחד על כל קוויהם ומידותיהם, והתמונה הכללית מקבלת שוב את צורתה הקודמת. אותו דבר באם בן אדם נכנס בלי התרגלות הדרגתית לשטח המוצף קרני אור מסנוורות. הוא לא יראה אז כלום. הכל מיטשטש בעיניו בין רגע ושוב אינו מבחין במה שנמצא על ידו ממש. הכל טובע בים האור המקיף והמכסה כל סביביו, והרבה זמן יעבור עד שהדברים יתקלפו מתוך אלומות האור המטשטש הזה, ויקבלו שוב צורותיהם וקויהם המהותיים.
אמנם החוק הזה חל לא רק על כושר ראייתו של עיני הבשר, אלא לא פחות מזה גם על כושר הסתכלותן העיונית של עיני הרוח. האבחנה ההכרתית של בן אדם שדרכה הוא מסתכל על הערכים השונים ורואה אותם על כל החיוב והשלילה שבהם – מיטשטשת באותו הרגע כשאופקו מתכסה בענן של סבל ותלאות. "עניות מעבירה על דעת קונו." [עירובין מא:] כששמיו של בן אדם מתקדרים בעבים ושמש ההצלחה לא מוצאת לה דרך לחדור מבעדם, אזי עלול הסובל לאבד את חוש הראייה מעיני רוחו ולראות מסביביו רק שלילה. בלי להרגיש במציאותם של עצמים רוחניים חיוביים בצורת ערכים מקודשים ומסורים מדור דור. עד שהצרות האחרונות משכחות את הראשונות ובן האדם מתמצא במצב העגום הקיים, עלול הוא לאבד את שווי המשקל הרוחני והמוסרי.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום א', י"ז באלול תשס"ג (14 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אותו דבר כששמש הצלחתו של בן האדם שהיתה עד כה נעדרת לו... { ההמשך, בע"ה, מחר}

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל